

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 4T/8/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010105
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriána Považanová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6715010105.4

Rozhodnutie

4T 8/2015 - 449
IČS: 6715010105
ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Adriánou Považanovou v trestnej veci obžalovanej N. I., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.06.2015, takto

rozhodol:

obžalovaná
N. I., U.. XX.XX.XXXX H. Q., F. R. L. XXX, okres
Detva, bez pracovného pomeru,

je vinná, že

dňa 22.06.2013 v čase okolo 17.35 h v priestoroch murovanej chaty v Detvianskej Hute, časť Komárno číslo XXX, okres Detva počas stretnutia s G. W., U.. XX.XX.XXXX, ktorý sedel na drevenom zábradlí verandy chaty, v miernom predklone smerom do vnútra po predchádzajúcom verbálnom konflikte ho strčila rukami do oblasti ramien v dôsledku čoho táto sila posunula ťažisko tela G. W. náhle a nečakane dozadu, v dôsledku čoho tento prepadol cez zábradlie a spadol z verandy z výšky cca 3 metre na vybetónovanú plochu, čím utrpel G. W., U.. XX.XX.XXXX, trvale bytom Hriňová zranenia hlavy a to kombináciu zlomením lebky a poškodením ciev a následným vnútrolebečným krvácaním, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní až 12 mesiacov,

t e d a

inému úmyselne ublížila na zdraví a spôsobila ním ťažkú ujmu na zdraví,

č í m s p á c h a l a

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 156 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a § 50 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienčne o d k l a d á a určuje skúšobnú dobu vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku je obžalovaná p o v i n n á nahradiť poškodeným, a to:
- G. W., U.. XX.XX.XXXX H. Q., F. R. T., Š. XXXX/XX, D. R. N. T., L. XXX, škodu vo výške 15.536,50 € (pätnásťtisícpäťstotridsaťšesť eur a päťdesiat centov),
- Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s., so sídlom 850 05 Bratislava, Mamateyova 17, IČO: 35 937 874, škodu vo výške 4.256,98 € (štyritisícdeväťdesiatšesť eur a deväťdesiatosem centov).

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 12.02.2015 pod č. k. 1 Pv 603/13/6611-53 na Okresnom súde Zvolen obžalobu na obžalovanú N. I. (ďalej len obžalovaná) pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní v súlade s § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku vyhlásila, že je nevinná. Na svoju obranu uviedla, že začiatkom leta 2013 išla na chatu patriacu G. W. staršiemu. Je bývalá priateľka G. W. mladšieho a kľúče od tejto chaty jej dala ešte počas jej vzťahu s G. W. jeho matka G. W.Š., pričom po ich rozchode ju nikto nežiadal kľúče vrátiť. Na chatu prišla maximálne v čase o 10.00 hod. Na chate boli 3 osoby, a to poškodený G. W., G. E. a ešte jedno dievča, ktorého meno nepozná, pozná ju len z videnia a facebooku. Bolo zamknuté, videla cez okno spať v spálni E. spolu s tým dievčaťom. Nakoľko bolo zamknuté, zaklopala, prišiel jej otvoriť G. E.. Poškodený W. spal na poschodí, tomuto išla oznámiť, že prišla a nechala ho spať. Začala upratovať. Dievča, ktoré bolo na chate odišlo v čase cca 12.00 až 13.00 hod. Keď W. vstal, všetko bolo v poriadku, ona doupratovala. W. E. E. boli na terase, ona sa k nim pripojila. Tu sa rozprávali. Počas jej príchodu na terasu W. K. E. E. požívali alkohol, bola tam borovička, pivo a aj iný alkohol, aký presne si už nepamätá. Tento miešali. Počas jej prítomnosti na terase bol rozhovor medzi nimi normálny. Potom, čo W. ešte vypil jeden až dva poháre, začal nástojit' zvýšeným hlasom, ale ona to brala, že to bolo ešte v norme, aby sa k nemu vrátila do vzťahu. Ona s tým nesúhlasila, lebo W. bol nezamestnaný, pil, bral do toho lieky, bil ju, kradol matke peniaze. Ona mu povedala, že pokiaľ sa nezmení, sa k nemu nevráti. Nato ako W. začal riešiť ich vzťah, E. od nich odišiel, ona však nevidela, kam odišiel. Počas celého rozhovoru s W., sedela v kresle asi 4 kroky od W., ktorý sedel v strede na drevenom gangu terasy, nebol o nič opretý, pričom náhle z ničoho nič prepadol. Pred týmto pádom z gangu nedošlo medzi ňou a poškodeným k žiadnemu fyzickému kontaktu. Poškodený sa pekoprcol dozadu a spadol z výšky cca 3 metre na zem. Ona pribehla ku gangu, videla, že leží na zemi tvárou k zemi. Následne k nemu zbehla, ostala v šoku, následne kričala na E. iba „G., G.“ tento následne ku nim pribehol. Povedala len toľko, že G. spadol. Bola v takom šoku, že tam len stála, nevedela čo má robiť. Nato E. na ňu zvrieskol, aby volala sanitku. Počas celej doby, ako bola pri W., tento bol pri vedomí, teda myslí tým, že tento dýchal, krvácal, ale nerozprávali sa. Videla mu tiež tiecť krv z nosa, trochu z úst, všimla si, že mal zranený palec na nohe, ale nevie už na ktorej, tiekla mu z neho krv. Tiež si všimla, že mal zranené dlane rúk. Potom, čo jej E. povedal, aby volala sanitku, nakoľko vedela, že je tam zlý signál, išla asi 5 minút od chaty k ceste, kde zavolala, ale už si nespomína či na číslo 155 alebo 112. Oznámila, že jej bývalý priateľ spadol a kde sa nachádzajú. Tiež im na ich dotaz oznámila, že je pri ňom iná osoba. Nakoľko sa jej zdala dlhá doba, že nikto nechodí, celkovo volala záchranku 3x a zisťovala, kde je záchranka. Po príchode sanitky, ktorú čakala pri ceste, ich zaviedla k chate, prišli tam traja z RZP, a to dve ženy a jeden muž. W. komunikoval aj po ich príchode späť, tento príslušníkom záchranky hovoril, že mu nič nie je, nechcel ísť ani do sanitky, hovoril to pri sedení, keď mu ošetrovali asi nohu. Vie, že E. bol pri W. celý čas, povedal jej tiež, že ho otočil, dával mu aj umelé dýchanie, že mu zapadali viečka. Lieval mu do úst alkohol, aby sa mu rozšírili cievy. W. bol ošetrovaný na mieste a následne odvezený záchrankou. Ona chcela ísť s ním, ale to jej nebolo umožnené. O poškodeného W. sa bála, E. ju však utešoval, že sa nič také zlé nestalo, že zlá burina nevyhynie. Vie, že E. volal aj otcovi poškodeného MUDr. W.. Od toho sa dozvedel, že sa W. nachádzal najskôr vo Zvolene a až neskôr sa dozvedeli, že je v Banskej Bystrici. Ona o tejto udalosti nikomu netelefonovala. Keď sa dozvedela, že W. je vo Zvolene, myslela si, že sa ešte vráti. Nič také mu nebolo. Ona spolu s G. E. zostali v ten deň na chate, pozerali najskôr televízor, E. pokračoval v požívaní alkoholu aj po odvezení Farkaša, ona alkohol v ten deň vôbec nepoživala. E. mal už vypité, začal mať na ňu sexuálne narážky, na čo ho poslala spať, čo on aj urobil. Asi po hodine sa však vrátil a znovu jej začal rozprávať, že chce sex, preto odišla do izby, kde sa zamkla. Začal jej búchať na dvere s tým, že ich vykopne, preto dvere otvorila, povedala mu, čo je za kamaráta, potom čo sa stalo, načo on od svojho konania upustil. Potom sa do rána už nič nedialo, ani ráno sa už o tom, čo odo nej E. chcel, nerozprávali. Na druhý deň prišla na chatu E. priateľka, tejto

povedali, čo sa stalo, pričom títo odišli z chaty skôr. Ona následne pobalila veci pre poškodeného a išla za ním do nemocnice v Banskej Bystrici. Tu sa stretla s otcom poškodeného G. W., ktorý jej zakázal ísť za G., začal jej hovoriť, že nebude z nej nikdy policajtká a že pôjde sedieť do basy. Otec poškodeného tam bol už aj so E.. Odovzdala im veci pre G., počkala, kým títo odišli a chcela ísť za poškodeným, čo jej však sestrička neumožnila. Ďalej uviedla, že ich vzťah s poškodeným G. W. bol kolísavý, mali aj konflikty, poškodený ju bil, je pravdou, že mu 3x vrátila facku, ale on jej to znovu vrátil. G. W. so synom nežil, ona ho tolerovala, ako otca priateľa. Nakoľko tento však predpisoval synovi liek Rivotril, ktorý však tento kombinoval s alkoholom, chodila sa mu na to sťažovať. On jej však na to uviedol, že syn musí tento liek brať, hoci jej dôvod nepovedal. Obžalovaná potvrdila, že dala svojmu obhajcovi prepis facebookovej komunikácie medzi svedkom G. E. a poškodeným G. W., nakoľko mala k dispozícii heslo poškodeného W., mala do jeho adresy prístup.

Svedok - poškodený G. W. na hlavnom pojednávaní uviedol, že on s obžalovanou chodil po dobu 2,5 roka, pričom pred skutkom boli rozídení asi 3 týždne. Asi po 2 týždňoch po ich rozchode obžalovaná prišla na ambulanciu k jeho otcovi a tomuto odovzdala kľúče od chaty. Na presný dátum si už nespomína, bolo to v júni 2012 alebo 2013, prišiel s G. E. na otcovu chatu. Prišla tam aj obžalovaná, bolo ešte vidno, nevie v akom čase. Táto sa chcela s ním rozprávať, udobrovať sa, on nechcel, vyhnal ju z chaty preč. Po tomto zostal nervózny. Po čase sa obžalovaná vrátila, nevie však uviesť v akom čase. Bol na gangu, sedel opretý časťou zadnice o gang, pri pravom pilieri chaty, zohnutý mierne dopredu, opieral sa obidvoma rukami o gang, nohy mal na zemi. Nemal chuť sa s obžalovanou rozprávať. Nakoľko obžalovaná na neho dlhšie rozprávala a on ju ignoroval, táto mu povedala niečo v tom zmysle „G. ti kokot, počúvaj ma, keď ti niečo hovorím“ na čo on nereagoval. Táto ku nemu následne prikrčila a obidvoma rukami ho intenzívne sotila do oblasti ramien, išlo o stredne silné sotenie do oblasti ramien. Na viac si už nespomína, spomína si len, ako sa prebal v nemocnici v Banskej Bystrici. Nespomína si presne, či obžalovaná predtým, ako ku nemu pristúpila a do neho sotila, či táto stála, alebo sedela. E. sa v tom čase na gangu nenachádzal, obžalovaná ho poslala preč a tento odišiel do chaty. Marí sa mu, že tam E. potom pobehoval, či to však videl, uviesť nevie. Vzhľadom na časové obdobie a úraz hlavy si dával spomienky do kopy a snažil sa rozpamätať na presné udalosti, čo sa stalo, ale mýli sa mu to. V ten deň alkoholické nápoje nepožíval a nevidel, že by alkoholické nápoje požíval E.. Nemali tam žiaden alkohol. Vie od svedka E., že potom, čo bol odvezený do nemocnice, prišli na chatu nejaký muž so ženou s alkoholom a začali do E. vyrývať, aby odišiel. Tento však z chaty neodišiel. Títo dokonca pýtali od neho 10 € za to, že tam mohol byť. So E. sa rozprával v nemocnici asi len 3 deň po skutku. V poslednom období s ním nekomunikoval, vie že je v Bratislave, ale už nemá na neho číslo, nakoľko má číslo zrušené. Ďalej uviedol, že počas ich vzťahu dal obžalovanej 2x facku, ona mu to vrátila päšťou. Udrel ju preto, že táto mala pomer aj s inou osobou. S obžalovanou spolu chodili počas ich vzťahu na uvedenú chatu, on na mieste odkiaľ spadol zvykol sedávať. Zistili, že kľúče, ktoré obžalovaná vrátila jeho otcovi nie sú od chaty, preto zámok na chate vymenili. Ďalej uviedol, že obžalovaná sa počas ich vzťahu dozvedela a tejto dal jej heslo k jeho facebookovskému kontu, táto mala k nemu prístup. Zároveň potvrdil, že predložená facebooková komunikácia, je medzi ním a svedkom E..

Svedok G. E. na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol na chate s poškodeným G. W., mali tam robiť nejaké práce. Obžalovaná prišla za nimi asi v dopoludňajších hodinách. Začali sa s poškodeným hádať, a to aj v chate aj pred chatou, on preto od nich odišiel. Potom prišla za ním obžalovaná a povedala mu „G. ja som ho strčila“. Nevie, či tak urobila úmyselne alebo nie. On sa išiel hneď pozrieť za poškodeným, tento ležal pod gangom na boku, otočil ho na chrbát, či žije, tento bol pri vedomí, ale bol aj mimo. Poškodený sa snažil niečo brbláť, ale on mu nerozumel. Asi on poslal obžalovanú, aby išla volať záchranku. On záchranárov nenavigoval na miesto, kde sa nachádzal poškodený. Okrem nich na chate nikto nebol. V ten deň, ani po skutku asi na chatu nikto neprišiel. Nevie, či obžalovanú niekto na chatu volal. Zdá sa mu, že poškodený obžalovanú najskôr vyhodil, kde táto odišla nevie, ale potom sa vrátila. Nevie ani dôvod hádky medzi obžalovanou a poškodeným, ako uviedol, on od nich odišiel. Videl len hádku, títo asi stáli na gangu, kričali po sebe. Potom tam bol nejaký buchot, ale nevie, čo sa tam dialo. Nevie, do akej doby prišla záchranka, ani či bol poškodený pod vplyvom alkoholu, predtým bol s ním v krčme na jedno pivo. Na chatu prišiel s poškodeným asi deň pred skutkom. Nevie, či poškodený so záchranármi komunikoval, vie, že keď s ním išli ku sanitke, prebral sa, mal otvorené oči. O tom čo sa stalo ešte večer v deň po skutku telefonicky informoval družku otca poškodeného. Po odvezení poškodeného si vypil, nevie presne čo to bolo, bol to tvrdý alkohol, tento alkohol bol na chate, potom išiel spať. Nemal v ten večer žiadny konflikt s obžalovanou. Z chaty odišiel na druhý deň v doobedňajších hodinách, keď prišla za ním jeho priateľka. Poškodeného bol pozrieť v Banskej Bystrici deň alebo dva po skutku, tento si na

nič nepamätal, on mu povedal, čo sa stalo. Navštívil ho vtedy s G. W. st. a jeho družkou. Tu sa stretol aj s obžalovanou, ktorá tam bola s nejakou priateľkou, táto doniesla poškodenému nejaké veci, nejaký príbor, ale poškodeného otec ju vyhodil. Tu sa ho obžalovaná pýtala, či povedal G. otcovi, čo sa stalo a on jej povedal, že áno. Odvtedy sa s obžalovanou nestretol. Nepamätá si už, či záchranej službe hovoril, že obžalovaná sotila poškodeného. Potvrdil, že v roku 2013 a 2014 hovoril s poškodeným o skutku, s týmto si aj písali a aj sa osobne rozprávali. On má len jednu facebookovú adresu. V súvislosti s týmto skutkom nedostal do ÚVTOS žiadnu korešpondenciu, píše mu len priateľka, s ktorou však o tomto nekomunikuje.

Svedkyňa G. W. na hlavnom pojednávaní uviedla, že o úraze syna sa dozvedela až v čase keď bol syn po operácii, bolo to dňa 24.06.2013 alebo 25.06.2013, a to od kamaráta, ktorý jej povedal len toľko, že syn je v nemocnici, bližšie je nič iné nevedel povedať. Ona bola v tom čase už asi po dobu 1 mesiaca pracovne v Českej republike. Pred svojim odchodom ona obžalovanú požiadala, aby sa sem - tam išla za G. pozrieť na chatu a poprať mu veci. V čase jej odchodu do Českej republiky ona vnímala, že syn bol s obžalovanou ešte vo vzťahu. Preto po tom, čo sa dozvedela, že syn je v nemocnici, hneď v ten deň volala obžalovanej a pýtala sa jej, čo sa vlastne stalo. Ona jej povedala, že nie je to nič vážne, že syn je v nemocnici, že spadol. Na to sa jej pýtala ako spadol, ale ona si už skutočne teraz nepamätá, či jej obžalovaná už pri tomto telefonáte alebo až po týždni, čo boli spolu s obžalovanou na chate, táto povedala, že sa pohádali, že syn ju vyprovokoval, sedel vonku na chate, na gangu, že do neho strčila a on spadol. Tiež jej obžalovaná povedala, že to bolo nechtiac, že ona to nechcela. Kľúče od chaty dala obžalovanej ona, a to dva zväzky kľúčov, aby si jeden zväzok ponechala a druhý, aby odovzdala G.. W., lebo ona v tom čase s ním nekomunikovala. Od obžalovanej vie, táto jej telefonovala, že G.. W. ju prijal, s týmto sa rozprávali asi dve hodiny a že všetko je poriadku. Či mu však kľúče vrátila, dodnes nevie, ona sa na toto nepýtala, vie, že na chate boli vymenené zámky. Nemá vedomosť o tom, že by syn užíval pred skutkom nejaké lieky, ona ho nevidela užívať žiadne lieky. Obžalovanej sa na to pýtala, či syn požíva lieky každý deň, ale ona jej na to povedala, že nie každý deň, ale len občas. K vzťahu jej syna a obžalovanej uviedla, že títo sa mali radi, nie raz sa však pohádali, išlo však o bežné hádky, ona im aj dohovárala s tým, že ak im to neklape, aby sa rozišli alebo si dali pauzu a čas ukáže. Nakolko svedkyňa na hlavnom pojednávaní uviedla, že nebola svedkom, či už verbálneho alebo fyzického útoku medzi obžalovanou a jej synom, po prečítaní časti jej výpovede z prípravného konania v tej časti, kedy uviedla, že bola v minulosti raz svedkom, keď sa spolu hádali a dali si zaucha, podľa ktorej N. dala facku ako prvá a G. jej facku vrátil, za účelom odstránenia rozporov, svedkyňa potvrdila, že to si pamätá, ale bolo to tak, že obžalovaná sa smiala, dali si facku, ale potom sa objali. Fyzicky útok by inak vyzeral. Ona v prípravnom konaní neuviedla, že ich vzťah bol ako na hojdačke. Vie, že vtedy obžalovaná natiahla ruku, potom počula „plac“ a nič, ona odišla do kuchyne a mladých nechala samých. V prípravnom konaní vypovedala pravdu, aj na otázky, bol tam prítomný aj obhajca, nevpovedala pod žiadnym tlakom.

Svedok G.. G. W. na hlavnom pojednávaní uviedol, že ku skutku došlo na jeho chate v Detvianskej Hute, časť Komárno, ktorú dal k dispozícii synovi potom, čo prišli s bývalou manželkou o byt. O skutku sa dozvedel od jeho bývalej zdravotnej sestry. On zisťoval čo sa stalo od G. E., ktorý mu povedal, že obžalovaná strčila jeho syna. Nespomína si presne kde a kedy sa po skutku stretol s G. E., bolo to asi u neho v ambulancii alebo pred ambulanciu. On mu priamo nepovedal, že syna sotila obžalovaná, povedal mu, že obžalovaná vybehla z chaty a vykrikla: „ja som ho zabila“. V čase skutku už nemal syn s obžalovanou vzťah. Pri jednom stretnutí mu obžalovaná priniesla do práce kľúče od chaty, ktoré patrili jeho bývalej manželke G.. On neskôr zistil, že tieto kľúče nepasovali, vymenil preto zámky na chate. Nové kľúče od chaty mal on, bývalá manželka G. K. E. G.. Od E. sa dozvedel, že syn krvácal z uší, nosa a úst. E. mu údajne zavolať záchranku. Za synom išiel prvý krát asi 3 dni po operácii syna. Syn bol pri ich prvom stretnutí bdely, komunikoval s ním, tento si nepamätal na okolnosti, ktoré sa stali. So synom hneď nerozoberal čo sa stalo, až neskôr, keď bol preložený do Zvolena to detailnejšie rozoberali. Syn si len útržkovite pamätal na slovný konflikt na gangu, on obžalovanú pôvodne ignoroval, do obžalovanej vošla zlosť, chytila agresiu a sotila ho, asi dolu, to si už nespomína. S obžalovanou sa stretol po skutku v nemocnici v Banskej Bystrici. Bol tam s manželkou Y., G. E.. Bol podráždený, poslal obžalovanú preč, zdalo sa, že táto sa zľakla a odišla. On synovi žiadne lieky pred skutkom nepredpisoval, až po skutku na odporúčenie neurológa L. mu predpisoval Rivotril. Od bývalej manželky a od syna G. počul, že obžalovaná užívala Rivotril, táto sa počas vzťahu s ich synom údajne ním aj priotrúvala. Obžalovaná nebola nikdy za ním s tým, že syn kombinuje lieky s alkoholom, ktoré lieky mu mal on predpisovať.

Svedkyňa G.. K. Q. na hlavnom pojednávaní uviedla, že pracuje ako zdravotnícky záchranár v RZP Hriňová. Vtedy slúžila na RLP Detva v zložení lekár, záchranár a vodič. Boli poslaní na výjazd na Detviansku Hutu, kde im bol nahlásený pád zo strechy. Na príchod ich sanitky čakal chlapec, ktorý ich doviedol k poškodenému ku chate. Poškodený ležal v stabilizovanej polohe na boku, nespomína si už však na ktorom, bol pri vedomí, komunikoval, ale bol spavý. Pri ňom bola v čase ich príchodu mladá dáma, nespomína si s istotou, či to bola obžalovaná, ale myslí, že to mohla byť ona. Pamätá si, že postupne pri jeho vyšetrení zistili, že tento mal zranenia na kolene a na prstoch na nohe, na iné zranenia si nepamätá. Nepamätá si, či poškodený komunikoval aj s ňou. Nakoľko v ich výjazde bol lekár prítomný, výjazd viedla G.. L.. Táto zisťuje zranenia. Svedkyňa merala poškodenému základné životné funkcie, napichla mu žilu, či bolo niečo poškodenému podávané, si už nespomína. Vylúčila, že sa poškodený v čase ich ošetrovania posadil, toto by mu ani nedovolili, aby predišli vzniku prípadných ďalších skrytých zranení. Dali ho do vakuového matraca a takto ho odniesli do sanitky. Na jeho reakcie pri jeho prevoze do sanitky si nepamätá. Následne bol pacient odvezený do NsP Zvolen, na chirurgickú ambulanciu. Tento nebol počas prevozu zaintubovaný. Čo sa stalo sa pýtal lekár, nepamätá si, či sa na to pýtala G.. L., ani kde poškodený ležal. Nepamätá si, či niekto z prítomných im uviedol ako sa úraz stal. Tiež si nespomína, či sa poškodený zaujímal, čo s ním ďalej bude, t.j. či má byť prevezený do nemocnice. Výjazd nezisťuje na mieste prítomnosť alkoholu, ak sa pacient sám neprizná, že požil alkohol, nemajú to ako zistiť. Nepamätá si, či sa s poškodeným rozprávali o tom, či tento požíval alkohol, ani na to, či tento javil príznaky požitia alkoholu. Odovzdanie pacienta v NsP Zvolen realizovala G.. L..

Svedok B. U. na hlavom pojednávaní uviedol, že pracuje ako vodič pre Záchranú službu v Detve. Volalo im operačné stredisko. Boli vyslaní k výjazdu na Komárno. Bolo im povedané len toľko, že pacient prepadol cez zábradlie. Či ich niekto aj čakal si presne nespomína, vie, že našli miesto, kde bol pacient, ktorý v čase ich príchodu ležal, ale v akej presne polohe, si nepamätá. Tento bol somnolentný - spavý. Okrem neho tam boli aj jedna slečna a jeden mladý pán. Videl na poškodenom odreniny v tvárovej časti, na nohe, asi pravej a aj na ruke, asi krvácal aj z nosa, ale na všetky zranenia okrem tých, ktoré už uviedol, si nespomína. Ošetrovanie nechal na kolegyne. Kvôli podozreniu pre poškodenie krčnej chrbtice išiel do sanitky po vákuový matrac. Keď sa vrátil k poškodenému, tento už bol asi na chrbte, stále ležal, nedošlo k jeho posadeniu, nebolo by to ani vhodné. Napichli mu žilu, ale či mu bolo aj niečo podané, si nepamätá. Vie, že poškodený počas ich prítomnosti komunikoval, odpovedal na ich oslovenie, reagoval na zranenie. Nespomína si už presne, či v sanitke pri poškodenom okrem sestričky sedela aj lekárka. Nevie, či u poškodeného bolo podozrenie na alkohol, nedávajú pacientom fúkať. Na toto sa pýta lekár, nespomína si však, či v danom prípade sa na to prítomná lekárka pýtala a čo jej na to poškodený uviedol. Ani si nespomína, či z poškodeného cítil požitie alkoholu, všimol si tam fľaše od alkoholu. Svedok potvrdil svoju výpoveď z prípravného konania v tej časti, že poškodený bol po ich príchode na miesto podráždený a hovoril im "nechytajte ma, nestarajte sa o mňa", pričom vzhľadom na odstup času si už na podrobnosti nespomína.

Svedok G.. Q. L. na hlavnom pojednávaní uviedla, že išli na miesto, kde boli vyslaní sanitkou. Vodič to miesto hneď našiel, bolo to v nedostupnom teréne v kopci. Na kopci ich čakal jeden chlapec, ktorý ich priviedol k pacientovi. Pacient ležal na betóne, asi na pravom boku. Na mieste bola okrem chlapca, ktorý ich na miesto priviedol aj mladá žena. Pacient bol pri vedomí, vedel uviesť svoje meno. Na ošetrovanie odrenín na tele, pamätá si konkrétne palec na nohe, reagoval slovné „au“ a nohu si odtiahol, preto musel pri ošetrovaní zasahovať aj vodič. Keď sa ho pýtala, čo sa mu stalo, povedal jej, že spadol z balkónika na chate. Nič viac sa ho k úrazu nepýtala a ani on sám a ani žiadna z tam prítomných osôb jej nič neuviedla. Z pacienta cítila alkohol, preto sa ho pýtala, či požil alkohol. Tento jej uviedol, že pil alkohol, čo presne pil uviedla do správy, kde to ona vždy píše, teraz si už na to presne nespomína. Pacienta vyšetřili najskôr v polohe, keď ležal na boku, nakoľko vylúčila akútne poškodenie chrbtice v zmysle ochrnutia, vyzvala ho, aby sa otočil na chrbát, čo aj urobil. Ona vždy tak postupuje. K predloženému listinnému dôkazu na č.l. 142 (záznam o zhodnotení zdravotného stavu osoby) uviedla, že túto lekársku správu vypracovala ona, pričom z jej obsahu vyplýva, že pacient požil alkohol a to pivo a borovičku, tiež poškodenému boli počas prevozu podávané tekutiny a Toretan v tekutej forme (liek proti zvracaniu) do žily. Podľa správy si pacient nepamätal ako sa stal úraz, ako spadol, náhodou prepadol z balkóna na zem, vraj porucha vedomia, sám sa prebral. Nakoľko u pacienta nezistila až také ťažké poranenia, aby šiel do nemocnice v Banskej Bystrici, tento bol len spavý, bol prevezený do NsP Zvolen. V zázname v diagnóze okrem iného uviedla aj ebrietas etilica, čo podľa nej znamená opilstosť, zmena vedomia spôsobená alkoholom. Následne po nesúhlase znalca G.. C. I. s výkladom uvedeného pojmu uviedla, že znalec je v tom väčší odborník ako ona. Stav opilstosti u pacienta skonštatovala na základe toho, že z pacienta tiahlo, cítila z

neho alkohol. Pri komunikácii s ním sa tomuto plietol jazyk. Zároveň uviedla, že nakoľko pacient spadol z 2 až 3 metrov na zem, nejaké pletenie jazyka a dezorientácia napr. v čase môžu byť u pacienta s takýmto zranením sprievodným javom. Mohol u pacienta z dôvodu tohto zranenia nastať aj otras mozgu. Poškodený v čase ich príchodu na miesto nebol spavý, v zázname zhodnotila stav vedomia pacienta počas troch časových období, tak ako je ňou uvedené v správe, a to v čase o 18.10 hod. GCS 15 bodov, o 18.40 hod. GCS 14 bodov a o 19.10 GCS 13 bodov. 15 bodov je normálny stav pacienta, najťažší stav je 3 body, ide o stav kómy. 13 až 14 bodov je kvalitatívna porucha vedomia, buď je človek spavý alebo zle odpovedá na otázky, je dezorientovaný. Keď sa s pacientom rozprávala, reagoval, keď ho nechala na pokoji, bol spavý. Pacienta kontrolovala počas jeho prevozu v sanitke a to aj pred jeho odovzdaním v nemocnici vo Zvolene. Kópiu záznamu o zhodnotení zdravotného stavu osoby poškodeného odovzdala spolu s pacientom na chirurgii vo Zvolene, ktorú chirurg spolu s pacientom od nej prevzal.

Svedok G.. D. G. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v čase, keď bol poškodený G. W. privezený na chirurgiu do NsP Zvolen bol na príjmovej ambulancii mladší lekár G.. H., ktorý ho zavola ako staršieho chirurga poradiť sa ohľadom zdravotného stavu pacienta, ktorý bol privezený vo vážnom stave. Realizovali nevyhnutné vyšetrenia, počas vyšetrenia dochádzalo k zhoršovaniu zdravotného stavu pacienta, s nevyhnutnosťou riešenia tohto stavu kontaktoval špecializované Neurochirurgické pracovisko v Banskej Bystrici, kde bol bezodkladne prevezený. Nevie, kto bol v danom čase v počítači prihlásený. Z dôvodu závažného zdravotného stavu sa vykonalo základné zaistenie životných funkcií pacienta, podaná základná liečba a s predpokladom, že pacient bude riešený na inom pracovisku, nepovažoval za potrebné realizovať akýkoľvek odber krvi, keďže tento sa realizuje tam, kde je pacient následne prijatý a ošetrovaný. Nie je efektívne vzhľadom na nákladnosť tejto činnosti, aby sa pacientovi brala 2 krát krv v priebehu pol hodiny. Poškodenému W. vykonali len CT mozgu. Nepamätá si už aké bolo Glasgow Coma Scale, t. j. klasifikácia poruchy vedomia u pacienta, keď ho on videl prvýkrát, ale nebol v hlbokom bezvedomí, nevie, či toto bolo v stupni 12-13 bodov, mal nejaké príznaky v poruche vedomia, bol dezorientovaný, nevie však do akej miery komunikoval. Táto porucha vedomia indikovala potrebu CT vyšetrenia, po ktorom sa toto znížilo na 3 až 4 body a bolo dôvodom na okamžitý prevoz pacienta do nemocnice v Banskej Bystrici.

Vo veci bol k zraneniam poškodeného G. W. vypracovaný znalecký posudok č. 06/2014 zo dňa 28.03.2014 a doplnok k znaleckému posudku zo dňa 10.11.2014 G.. C. I., znalcom z odboru: zdravotníctvo a farmácia, odvetvie: chirurgia, ktorý bol zároveň na hlavnom pojednávaní vypočutý. Znalec pri výsluchu zotrvál na záveroch svojho znaleckého posudku a jeho doplnku aj po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní, podľa ktorých poškodený G. W., U.. XX.XX.XXXX utrpel dňa 22.06.2013 veľmi ťažké zranenia, a to vnútrolebkové nadplienové krvácanie v pravej čelovo-spánkovej oblasti s kompresiou mozgových komôr a hlbokým bezvedomím, pomliaždenie mozgového tkaniva v mieste tlaku krvnej kolekcie, zlomeninu spodiny lebečnej v oblasti pravej pyramídovej kosti, zlomeninu záhlavovej kosti, zlomeninu spánkovej vpravo, zlomeninu temennej kosti vpravo, otras mozgu II. stupňa, dislokovanú zlomeninu I. záprstnej kosti ľavej ruky s potrebou operácie, kontúžno-desquamačnú ranu na palci a na malíčku ľavej ruky, zlomeninu jabĺčka pravého kolena, ťažké pomliaždenie pravého kolenného kĺbu s krvácaním do kĺbu a potrebou opakovanej evakuačnej punkcie, reznú ranu na ľavom chodidle a odlomenie konca posledného článku palca pravej nohy. U poškodeného sa jednalo o nechránený a nečakaný pád prevažne na hlavu z výšky cca 3 metre na veľmi tvrdú kamenno-betónovú plochu, vyvolaný sotením poškodeného do pliec stredne vysokej intenzity. Podľa fotodokumentácie sedel poškodený v predklone s hlavou na hrudi a díval sa ne zem. Pokiaľ sa týka vplyvu alkoholu na celý priebeh úrazového deja, krv na zistenie alkoholu nebola poškodenému pri hospitalizácii odobratá. Pri podozrení na etylickú ebrietu sa krv na Widmarka berie každému paušálne. O samopád dozadu sa podľa neho nejednalo a nejednalo sa ani o pád ako následok EPI záchvatu. Znalec opísal vážne obmedzenia poškodeného v bežnom spôsobe života, ktoré mu zapríčinili utrpené zranenia. U poškodeného boli ohrozené jeho životne dôležité orgány, jednoznačne bol vzhľadom k spôsobeným zraneniam v nebezpečenstve smrti a okamžite javil vážnu poruchu zdravia. Bez operácie otvorenia lebky s dekompresiou mu hrozila smrť pre opuch mozgu s poruchou mozgovej cirkulácie krvi. U poškodeného je reálna hrozba trvalých následkov, a to tzv. organického psychosyndrómu, charakterizovaného nápadným zhoršením novopamäte aj staropamäte so zachovaním bezprostredného rozpamätania, je znížená schopnosť naučiť sa novú látku a dezorientovanosť v čase. Výraznou črtou môže byť konfabulácia, ale vnímanie a iné poznávacie funkcie vrátane intelektu sú zvyčajne nedotknuté. Prognóza závisí od priebehu základnej poruchy. Hrozí aj tzv. fokálna poúrazová epilepsia. Doba trvania liečenia a PN poškodeného stanovil znalec na minimálne deväť mesiacov až jeden rok. Znalec vyčíslil bolestné a

sťaženie spoločenského uplatnenia za spôsobené zranenia poškodeného v zmysle zákona č. 437/2004 Z. z. na celkovo 965 bodov x 16,10 €/bod, spolu v sume 15.536,50 €. V doplnku k znaleckému posudku znalec vyhodnotil zadokumentované verzie skutku podľa obvinenej a poškodeného G. W. vyplývajúce z výsluchov a vykonanej rekonštrukcie zo dňa 30.10.2014 a zaoberal sa v ňom najmä ťažiskom tela poškodeného v závislosti na samotný pád. Podľa znalca verzia skutku podľa obvinenej je nereálna, keď podľa jeho názoru došlo k pádu poškodeného z terasy tak, že sila pôsobiaca na prednú plochu trupu poškodeného vyvolala akútne narušenie stability, čo už nebolo možné korigovať obrannou reflexnou stehno- a bedrovou stratégiou organizmu. Či by pitie alkoholu malo dopad na reflexy, motoriku, reakciu poškodeného, to je len v teoretickej rovine, znalec nevie množstvo požitého alkoholu, ktoré v skutočnosti majú rozdielny vplyv na motorické schopnosti pacienta. Znalec nesúhlasil s výkladom pojmu ebrietas etilika G. L. z dôvodu toho, že opitost' sa v latinčine a v medicíne diagnostikuje ako intoxikácia etilika. Rozlišuje sa potom akútna, chronická intoxikácia etilická. Ako uviedol na čl. 20 znaleckého posudku (čl. 227 spisu) zo správy neurologického konzília G. G. vyplýva, že pacient si na úraz nepamätá (údajne často konzumácia Rivotril + alkohol). Ďalej uviedol, že liek Rivotril je oprávnený predpisovať len psychiater a neurológ, obvodný lekár len na základe ich písomného doporučenia.

Z prečítanej svedeckej výpovede G. C. L. vyplýva, že v dôsledku ublíženia na zdraví zo dňa 22.06.2013 bola ich poisťovni Milanovi Farkašovi, nar. 16.03.1989 poskytnutá zdravotná starostlivosť, ktorú Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. uhradila zdravotníckym zariadeniam v celkovej výške 4.256,98 €. Žiadajú nahradiť im spôsobenú škodu vo výške 4.256,98 €.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie aj v zmysle § 269 Tr. poriadku čítaním listinných dôkazov, a to najmä záznamu o zhodnotení zdravotného stavu osoby (č.l. 142), zápisnice o preverke výpovede na mieste s priloženou fotodokumentáciou (č.l. 143-159), zápisnice o rekonštrukcii s priloženou fotodokumentáciou (č.l. 160-189), výpisu z katastra nehnuteľností (č.l. 191), zápisnice o ohliadke miesta činu s priloženou fotodokumentáciou (č.l. 192-204), lekárskeho správ týkajúcich sa ošetrenia poškodeného G. W. (č.l. 247-252), lekárskej a prepúšťacej správy obžalovanej N. I. (č.l. 253-254), správy operačného strediska ZZS SR (č.l. 282), žiadosti, žaloby (č.l. 283-297), vyčíslenia nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť VŠZP, a.s. (č.l. 321, 359, 399, 420 a 426), oznámenia Sociálnej poisťovne, pobočky Zvolen (č.l. 323), úradného záznamu (č.l. 394a), správy NsP Zvolen (č.l. 395-398), oznámenia obhajcu obžalovanej s prílohou o facebookovej komunikácii medzi poškodeným G. W., svedkom G. E. a ďalšími osobami (č.l. 28-71), správ na obžalovanú (č. l. 325, 326), odpisov z registra trestov na obžalovanú (č.l. 324, 427), ako aj obsahu ostatného spisového materiálu.

S poukazom na zistený skutkový stav, súd nevyhovел návrhu obhajcu obžalovanej na doplnenie dokazovania výsluchom členov konzília a zabezpečenie zdravotnej dokumentácie poškodeného, pretože s poukazom na dobu spáchania skutku a na rozsah vykonaného dokazovania, ktorý súd považoval za dostatočný, takéto dôkazy nepovažoval za podstatné.

Na základe takto vykonaného dokazovania a po zhodnotení jednotlivých dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku a to jednotlivo, tak i v ich súhrne, mal súd potom vinu obžalovanej N. I. za nepochybné preukázanú.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov aj napriek skutočnosti, že obžalovaná na hlavnom pojednávaní síce uviedla, že zo strany poškodeného G. W. na jej osobu došlo v inkriminovaný deň v súvislosti s riešením ich vzťahu k zvýšeniu intenzity jeho hlasu, ona to však brala v norme, v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní poprela však skutočnosť, že by bezprostredne pred pádom poškodeného G. W. z dreveného zábradlia verandy chaty, došlo medzi ňou a poškodeným G. W. aj k fyzickému kontaktu, pričom na svoju obranu uviedla, že poškodený, ktorý sedel v strede na drevenom gangu terasy, nebol o nič opretý, tento náhle z ničoho nič zo zábradlia prepadol, pekoprcol sa dozadu, pričom spadol z výšky cca 3 metre na zem, keď ona v tom čase sedela v kresle vo vzdialenosti od neho asi 4 kroky. Po páde poškodeného, po tom, čo k tomuto príbehla, ostala v šoku, pričom následne kričala po mene na svedka G. E. s tým, že keď svedok E. k nim pribehol, tomuto povedala len toľko, že poškodený spadol. Súd však takto postavenú obranu obžalovanej považoval za účelovú, so snahou vyhnúť sa trestnej zodpovednosti, ako aj prípadnému trestu, ktorý jej hrozil.

Obrana obžalovanej bola v celom rozsahu vyvrátená najmä výpoveďou samotného poškodeného G. W., ktorý opísal konanie obžalovanej v inkriminovaný deň, keď si spomína, že po tom, čo obžalovaná, s ktorou už boli rozídení, prišla na chatu jeho otca, táto sa s ním chcela rozprávať, udobrovať sa, nakoľko on nemal záujem, poslal ju z chaty preč. Obžalovaná sa však na chatu znovu vrátila, tu po tom čo na neho dlhšie rozprávala a on ju ignoroval, táto na to vulgárne reagovala s tým, aby ju počúval, následne k nemu

pristúpila a ako sedel zohnutý mierne dopredu a opretý časťou zadnice o zábradlie, sotila ho rukami do oblasti ramien, pričom na tieto skutočnosti sa rozpamätal vzhľadom na závažnosť spôsobeného zranenia až neskôr, postupne. Na viac si už nespomína, spomína si len ako sa potom prebral v Nemocnici v Banskej Bystrici.

Výpoveď poškodeného podporuje aj výpoveď svedka G. E., keď súd u tohto svedka nezistil žiadny dôvod, prečo by mal tento vypovedať v neprospech obžalovanej, pričom tento potvrdil aj pred súdom, že sa obžalovaná s poškodeným G. W. po jej príchode na chatu začali hádať, preto on z uvedeného dôvodu od nich odišiel. Tento svedok bol ako prvý po inkriminovanom skutku v osobnom kontakte s obžalovanou, ktorá po páde poškodeného G. W. prišla za ním, pričom mu povedala, že poškodeného ona strčila. Na čo on išiel hneď za poškodeným, ktorý ležal na zemi pod zábradlím chaty. Svedok zároveň potvrdil, že asi on poslal obžalovanú, aby išla volať záchranku a tiež, že on záchranárov nenavigoval na miesto, kde sa poškodený nachádzal. Svedok sa nevedel vyjadriť, či bol poškodený pod vplyvom alkoholu, potvrdil, že s ním bol na jedno pivo. Podľa svedka, on nemal večer po skutku žiadny konflikt s obžalovanou.

Vina obžalovanej bola preukázaná aj ďalšími nepriami dôkazmi, a to výpoveďou svedkov, a to G. W. K. F. G. G. W., hoci títo neboli prítomní pri inkriminovanom skutku, avšak podľa výpovede svedkyne G. W. tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní, tejto samotná obžalovaná povedala po tom, čo sa jej pýtala, ako syn spadol, že sa pohádali, syn ju vyprovokoval, tento sedel na zábradlí chaty, že do neho strčila a tento spadol. Podľa svedka G. G. W., tento sa od svedka G. E. dozvedel, že jeho syn mal byť sotený obžalovanou. Svedok potvrdil, že synovi po skutku predpisoval na odporúčenie neurológa L. liek - Rivotril.

V neposlednom rade i na základe záverov prijatých vo vypracovanom znaleckom posudku a dodatku k nemu znalca G. C. I., ktorý vo svojej výpovedi potvrdil, že poškodený utrpel dňa 22.06.2013 zranenia, ktoré vyhodnotil ako veľmi ťažké zranenia, pričom poškodený bol v obvyklom spôsobe jeho života výraznejšie obmedzený a doba liečenia a práceneschopnosti bola znalcom stanovená na minimálne deväť mesiacov až jeden rok. Znalec opísal vážne obmedzenia poškodeného v bežnom spôsobe života, ktoré mu zapríčinili utrpené zranenia. U poškodeného boli ohrozené jeho životne dôležité orgány, jednoznačne bol vzhľadom k spôsobeným zraneniam v nebezpečenstve smrti a okamžite javil vážnu poruchu zdravia. Podľa znalca sa u poškodeného jednalo o nechránený a nečakaný pád prevažne na hlavu z výšky cca 3 metre na veľmi tvrdú kamenno-betónovú plochu, vyvolaný sotením poškodeného do pliec stredne vysokej intenzity. Nejednalo sa podľa neho o samopád dozadu a ani o pád ako následok EPI záchvatu. Verzia skutku podľa obvinenej je podľa neho nereálna, keď podľa jeho názoru došlo k pádu poškodeného z terasy tak, že sila pôsobiaca na prednú plochu trupu poškodeného vyvolala akútne narušenie stability, čo už nebolo možné korigovať obrannou reflexnou stehnovobedrovou stratégiou organizmu.

Tiež nepriamo výpoveďou svedka - poškodeného G. C. L. - splnomocneného zástupcu Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s., podľa ktorých je zrejmé, že zranenie G. W. si vyžiadalo náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť v sume 4.256,98 €.

Ako aj ďalšími listinnými dôkazmi, najmä lekáorskými správami týkajúcimi sa ošetrenia poškodeného G. W. (na č.l. 247-252 spisu), zápisnicou o ohliadke miesta činu s priloženou fotodokumentáciou (č.l. 192-204) a zápisnicou o rekonštrukcii s priloženou fotodokumentáciou (č.l. 160-189), ktoré plne korešpondujú so zisteným skutkovým stavom a ostatnými vykonanými dôkazmi v danej veci.

Z listinného dôkazu, a to facebookovej komunikácie medzi poškodeným G. W., svedkom G. E. a ďalšími osobami (na č.l. 28-71), ku ktorej mala obžalovaná prístup, a to na základe prístupového hesla, ktoré jej poskytol samotný poškodený G. W., ktorý túto skutočnosť súdu poškodený aj potvrdil, súd zistil, že táto nevznieva v neprospech poškodeného G. W. a ani svedka G. E., táto sa v celom rozsahu netýka predmetnej veci, pričom z nej práve okrem iného vyplýva, že podľa vyjadrenia poškodeného je na svedkovi, čo vo svojej výpovedi povie, pričom on od neho žiadal aby povedal len pravdu, keď svedok G. E. sám poškodenému v tejto komunikácii po svojom výsluchu oznámil, že pri výsluchu povedal normálne len to, čo si pamätá, dokonca podľa jeho vyjadrení prejavil záujem o konfrontáciu s obvinenou. A hoci táto komunikácia je medzi nimi vedená prevažne za použitia množstva vulgarizmov, a to aj na osobu samotnej obžalovanej, išlo o ich osobné názory, keď z obsahu tejto komunikácie vyplýva aj ich zlosť z postoja obžalovanej k predmetnému skutku a proti prípadnému jej nepotrešaniu, keď títo sa dožadovali spravodlivosti. Facebookovú komunikáciu ako aj osobnú komunikáciu v rokoch 2013 a 2014 s poškodeným o skutku súdu potvrdil aj svedok G. E..

Pokiaľ sa týka vplyvu alkoholu poškodeného na celý priebeh úrazového deja tak, ako to vyplýva z výsluchu znalca, ako aj z výsluchu jednotlivých svedkov, najmä členov Rýchlej lekárskej pomoci Detva - G. K. Q., B. U. K. G. Q. L. K. E. G. D. G. - chirurga Chirurgickej ambulancie Nemocnice Zvolen, a. s.,

ako aj z listinného dôkazu - správy Nemocnice Zvolen, a s. (z č. I. 395-398) poškodenému nebola tak pred hospitalizáciou, ako ani po hospitalizácii odobratá krv na zistenie alkoholu, keď podľa znalca pri podozrení na etylickú ebrietu sa krv odoberá. Z výpovede svedkyne G.. L. vyplýva, že táto stav opilosti u poškodeného skonštatovala na základe toho, že z pacienta tiahlo, cítila z neho alkohol, tomuto sa pri komunikácii plietol jazyk, pričom však následne uviedla, že nakoľko pacient spadol z 2 až 3 metrov na zem, nejaké pletenie jazyka a dezorientácia napr. v čase môžu byť u pacienta s takýmto zranením sprievodným javom, mohol u pacienta z dôvodu tohto zranenia nastať aj otras mozgu.

Svedkovia G.. K. Q. K. B. U. zhodne potvrdili len toľko, že boli vyslaní na výjazd z dôvodu pádu, a to podľa G.. Q. "zo strechy" a podľa svedka B. U. "cez zábradlie". Podľa týchto svedkov bol poškodený v čase ich príchodu pri vedomí, ale bol spavý. Na ďalšie podrobnosti týkajúce sa okolností, za ktorých malo k úrazu poškodeného dôjsť a k stavu poškodeného sa títo svedkovia nevedeli vyjadriť. Podľa svedkyne G.. K. Q., ako aj svedkyne G.. Q. L. na ich príchod čakal a na miesto, kde sa nachádzal poškodený, ich doprevádzal muž, pričom táto ich výpoveď je v samotnom rozpore tak s výpoveďou obžalovanej, ako aj svedka G. E.. Podľa svedkyne G.. L. táto najskôr uviedla, že keď sa poškodeného pýtala, čo sa mu stalo, povedal jej, že spadol z balkónika na chate, pričom ona sa ho nič viac k úrazu nepýtala a ani on sám a ani žiadna z tam prítomných osôb jej nič neuviedla. Následne uviedla, že tak ako vyplýva z jej záznamu o zhodnotení zdravotného stavu osoby (na č. I. 142 spisu) si pacient nepamätal ako sa stal úraz, ako spadol, náhodou prepadol z balkóna na zem, vraj porucha vedomia, sám sa prebral. Nakoľko u pacienta nezistila až také ťažké poranenia, aby išiel do nemocnice v Banskej Bystrici, tento bol len spavý, bol preto prevezený len do Nemocnice vo Zvolene.

Na základe všetkých opísaných skutočností, mal súd za nepochybne preukázané, že obžalovaná sa dopustila konania uvedeného v skutkovej vete rozsudku. Skutkový stav súd ustálil v súlade s produkovanými dôkazmi už v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní.

Súd po vyhodnotení všetkých dôkazov právne kvalifikoval konanie obžalovanej ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona nakoľko je nesporné, že obžalovaná ako trestnoprávne zodpovedná osoba narušila záujem spoločnosti na ochrane zdravia, keď inému úmyselne ublížila na zdraví, pričom jej konaním došlo k závažnejšiemu následku, a to ťažkej ujme na zdraví, keď počas stretnutia s G. W., U.. XX.XX.XXXX, sediacom na drevenom zábradlí verandy chaty, v miernom predklone smerom do vnútra, po predchádzajúcom verbálnom konflikte tohto strčila rukami do oblasti ramien v dôsledku čoho táto sila posunula ťažisko jeho tela náhle a nečakane dozadu, v dôsledku čoho tento prepadol cez zábradlie a spadol z verandy z výšky cca 3 metre na vybetónovanú plochu, následkom ktorého konania bola ťažká ujma na zdraví, zranenia hlavy a to kombináciu zlomením lebky a poškodením ciev a následným vnútrolebečným krvácaním, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní až 12 mesiacov. U obžalovanej sa nejedná o úmyselné konanie vo vzťahu k následku, t. j. k ťažkej ujme na zdraví, ale vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že obvinená konala s úmyslom ublížiť poškodenému, keď doňho po predchádzajúcom verbálnom konflikte sotila, pričom prostredie, v ktorom sa nachádzali veľmi dobre poznala, vedela, že pod zábradlím, na ktorom sedel poškodený sa nachádza betónová podlaha, nepredpokladala však tak závažný následok aký nakoniec jej konaním vznikol.

Pri hodnotení osoby obžalovanej súd zistil, že obžalovaná nebola doposiaľ súdne trestaná a ani prejednávaná za priestupok. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotená, je slobodná.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zákona (účinného od 01.01.2006), pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj možnosti jeho nápravy a aj na to do akej miery sa konanie páchatel'a priblížilo k dokonaniu trestného činu, okolnosti a na dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok.

Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že obžalovanej je na prospech poľahčujúca okolnosť uvedená v ustanovení § 36 písm. j/ Tr. zákona, a to že viedla pred spáchaním trestného činu riadny život. Žiadna priťažujúca okolnosť svedčiaca v jej neprospech nebola súdom zistená. Súd preto podľa § 156 ods. 3 Tr. zákona (trestná sadzba 2 roky až 5 rokov) s použitím § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona (zníženie hornej hranice trestnej sadzby o ?-inu, t. j. z 5 rokov na 4 roky), s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a po dôslednom vyhodnotení osoby obžalovanej, dospel k záveru, že na prevýchovu a nápravu postačuje uložiť obžalovanej trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby a to vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov, ktorého výkon jej podľa § 49 ods. 1 písm. a/

Tr. zákona a § 50 ods. 1 Tr. zákona podmienienečne odložil a určil skúšobnú dobu vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Súd ma za to, že takto uložený trest postihuje osobu páchatela, nemá vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby a zároveň zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu, aby v budúcnosti viedol riadny život a že zároveň aj vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Tr. zákona).

Trestnosť činu súd posudzoval a trest ukladal podľa zákona účinného v čase jeho spáchania, v súlade s ustanovením § 2 ods. 1 Tr. zákona.

V adhéznom konaní si riadne a však uplatnili nárok na náhradu škody poškodení, a to G. W., U.. XX.XX.XXXX vo výške 15.536,50 € z titulu bolestného a náhrady spoločenského uplatnenia v zmysle bodového ohodnotenia podľa znaleckého posudku G.. C. I. a Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. vo výške 4.256,98 € z titulu vynaložených nákladov na poskytnutú lekársku starostlivosť v súvislosti so zraneniami, ktoré utrpel ich poistenec G. W., U.. XX.XX.XXXX, o ktorých súd nemal žiadne pochybnosti, pričom obžalovaná za spôsobenú škodu v súlade s ustanovením § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka aj zodpovedá, súd uložil obžalovanej povinnosť uvedeným poškodeným škodu v celom rozsahu uhradiť.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku.)

Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Vo Zvolene dňa 17.06.2015

JUDr. Adriána Považanová
samosudca

Za správnosť vyhotovenia:
Mgr. Jana Pálová